

Kaj imata skupnega ASEF in repnica?

Novopečeni štipendisti in ekipa ASEF smo se z maskami na obrazih nestrupo posedli v avtobus pričakajoč nove dogodivščine. Prvi postanek smo imeli na Pleteršnikovi domačiji v vasi Pišece, kjer smo bili poučeni o pomembnosti Maksa Pleteršnika za slovenski jezik. Gostitelji, člani [Društva Pleteršnikova domačija Pišece](#), so nas navdušili tudi s svojim zanimanjem za kulturo, saj se je marsikdo izmed njih lahko pohvalil z bodisi napisano knjigo, pesmimi ali domačimi kuhrsarskimi dobrotami. Polnih ust kolačev smo se odpravili na pot proti gradu Pišece, ki smo ga za razliko od nekdanjih Turških vpadnikov z luhkoto našli. Gozd in narava okoli gradu sta nekoč zmedla Turke, da so se izgubili in nikoli niso dosegli gradu. Oskrbnik nas je očaral s svojo predanostjo in zgodbo o sivi usodi gradu, ki kljub številnim prenobljenim sobanam, še vedno išče svojega najemnika. Ob vhodu smo spoznali, da se iz tega dela Slovenije ne bomo vrnili domov, ne da bi poizkusili vsaj 'kapljico žlahtnega'.

Po obilnem domačem kosilu smo ostali na Bizejskem in se odpravili na ogled kmetije Karin Dobravc Škof, ene izmed štipendistk ASEF-a. Dve alpaki, poni in noj niso pustili ravnodušnega prav nikogar. Izvedeli smo, da alpaka rada pljune, ko se razjezi in da je mit o tem, da noj zakoplje glavo v pesek popolnoma neresničen. Nazdravili smo z vrtničnim šampanjcem in nadaljevali pot do [Repnice Najger](#). Nekdanja shramba za repo je postala današnja skladovnica vin. Lastnica nas je pošteno nasmejala s svojimi pripovedkami. Skozi leta je glina na stropovih oblikovala vzorce, ki so podkurili naši domišljiji. Morda je malo pripomoglo tudi 6 vrst vin in narodna glasba na harmoniki. Navihana gospa nam je razložila, da človek v vzorcih gline vidi kar potrebuje, kar želi videti. Seveda to ne velja le za repnico. Ob prijavi na [štipendijski program ASEF](#) smo letošnji štipendisti videli načela, ki so nam bila všeč in del česar smo si žeeli biti. Naše članstvo je do sedaj še kratko, a smo skupaj ustvarili že nekaj idej in spoznali nadvse zanimive ljudi. Izlet je tokrat dodatno popestrila udeležba treh štipendistov iz sveta s slovenskimi koreninami, ki so prišli na strokovni obisk v Slovenijo. Prvi dan se je tako zaključil z večerjo in nočitvijo v MC Hostlu Brežice. Ker po večerji še nismo bili utrujeni, smo se odločili za spontani pohod na bližnji [Sveti Vid nad Čatežem](#) in opazovali kako oranžna barva tone v sotočje reke Krke in Save.

Naslednji dan smo nadaljevali v smeri Bele krajine in si najprej ogledali smaragdni [izvir reke Krupe](#). Žalostna zgodba o onesnaženosti vode s PCB-ji nas je odvrnila od kopanja. V Dragatušu nas je presenetila [Folklorna skupina Dragatuš](#), v kateri je nastopala tudi Tajda Klobučar, tudi ena izmed ASEF štipendistk. Kolo lepe Anke in druge narodne pesmi so nas ponesle v čase, ko v Beli krajini še ni bilo električne. Ogledali smo si hišo iz takratnih dni, potem pa se podali na pot po [Krajinskem parku Lahinja](#). Pot z avtobusom ob Kolpi nas je peljala skozi Črnomelj, kraj, kjer se melje črna moka. Po kosilu smo se najbolj pogumni še osvežili v Kolpi v kraju Podzemelj. Dva dneva sta se še prehitro končala in upam, da se štipendisti in ekipa ASEF kmalu spet kaj vidimo!

Nina Zupančič, dr.med., štipendistka ASEF